

1969

DIVADELNÍ SPOLEK NA ŠTACI, Z. S. NĚMČICE NAD HANOU

Historii amatérského divadla v Němčicích nad Hanou lze rozdělit do několika období. Úplné počátky původní němčické ochotnické scény se rodí v období před více než sto padesáti lety. Tehdejším impulsem bylo národní obrození, jehož myšlenky a ideje se na venkov dostávaly pomalu a postupně. Téma divadelních představení byla většinou poplatná kontextu doby a s ní spojených atributů. Toliko k prvnímu období.

Druhým obdobím je založení Divadelního souboru mladých, a to konkrétně v roce 1969. Zakládajících členů bylo přesně dvacet pět a vedoucím souboru se stal Jan Hrabal. Prvotinou nově vzniklého tělesa byla inscenace hry Jana Drdy, Dalskabáty hřišná ves. V následujících letech soubor téměř každý rok nastudoval nové představení. Mezi úspěšné se řadí divadelní hra Jana Otčenáška Romeo, Julie a tma, opereta Rudolfa Piskáčka Perly paní Serafinky, obě představení režíroval František Konečný a v neposlední řadě recesní představení Labutí jezero. Výše zmíněné inscenace se účastnily národní přehlídky amatérských souborů Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou.

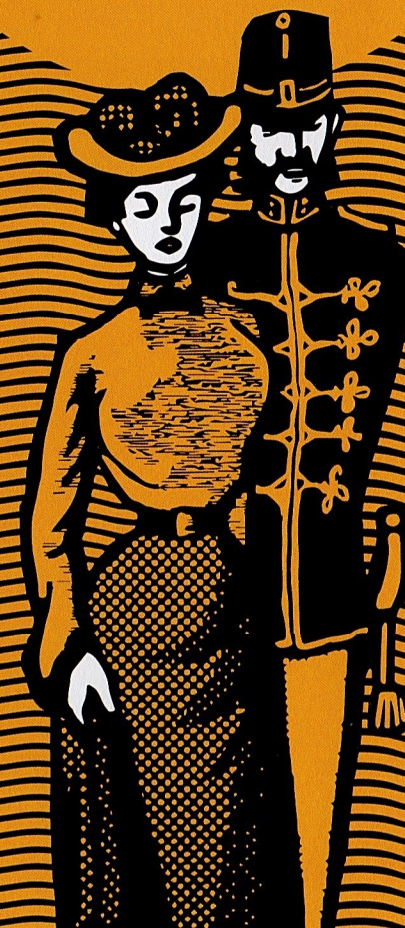
Ve třetím období je pak amatérské divadlo z Němčic nad Hanou prezentováno Divadelním spolkem Na štaci, který navazuje na předchozí historii a jehož počátky se datují rokem 1997. Divadelní spolek věrný předchozí tradici opět téměř každý rok připravuje nové divadelní představení. Z bohatého rejstříku připomeňme některé z nich. O tlustém pradědečkovi, Král Ubu, Křesadlo, Medicínské historky, O Pedrovi, Jak přišla basa do nebe, Návštěvní doba, 1+1=3, Královna koloběžka první, Žena v trysku století, Charleyova teta nebo Ani o den dýl! Posledně jmenovaná inscenace získala mnoho ocenění na soutěžních i nesoutěžních divadelních přehlídkách a festivalech, včetně postupu na nejprestižnější národní divadelní přehlídku – Krakonošův divadelní podzim. V roce 2018 přizval divadelní spolek ke spolupráci Ladislava Vrchovského, který se souborem nastudoval dvě autorská představení.

V současné době se divadelní spolek rozrostl o nové členy a režie se ujal Jaroslav Lejnar. Výsledkem je představení, jež si klade za cíl rozpoutat uvnitř duše diváka karnevalový rej emocí, tak tedy... Pravdivý příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem.

2023

program

PRAVDIVÝ PŘÍBĚH ANTONIE PAŘÍZKOVÉ, LEHKÉ HOLKY S DOBRÝM SRDCEM

1910

Píše se rok 1910, je neděle, den Páně a do salónu domu Diamant, jednoho z nejlepších nevěstinců v Praze, přichází policejní komisař Flixner s úkolem přivést osobu, která splní poslední přání Josefa Prokůpka, odsouzence na smrt. Josef Prokůpek totiž projevil přání strávit poslední noc svého života s příjemnou lehce korpulentní modrookou dámou a zaplatí za to všemi svými úsporami. Dobový trend „být humánní“, vyslovené přání a upřímná snaha splnit co nejlépe zadaný úkol rozehrají příběh, nebo chcete-li pravdivý příběh, plný lži, falše, přetvářky, zoufalství, slabosti, ale též naděje, soucitu a laskavosti.

Hra
u které
nezůstane
ani jedno
oko suché

Důsledky Flixnerova sverpého úsilí splnit zadaný úkol lze přirovnat ke společenské hře billiard. Jediným úderem, postrčením jedné koule, se mnohé ostatní koule po hracím plátně rozkmitají. Narážejíc do sebe a do mantinelů se některé z nich vrátí zpět do svého původního místa, jiné svou pozici změň, některé zmizí v propadlišti, ale některé zůstanou stát nehnutě na svém místě. Oním postrčením se náhle změň životní dráhy všech aktérů. Na divákovi zůstává síla úderu a míra falše, aby tak sám u sebe rozhodnul, která z postav, zdali hrabě von Kusak či skladatel Anděl nebo snad Antonie Pařízková, případně kdokoliv jiný, změň svou pozici, zůstane namístě nebo zmizí v billiardovém propadlišti.

A není náhodou Salon Diamant náš dnešní svět? Tedy ve smyslu prostředí, nikoliv ve smyslu společenského složení salonu, i když vlastně co víme o tom, jak nás vidí ostatní (koule) a koho představujeme. Vyslovené přání či myšlenka „zločince“ a horlivý přístup jej splnit v souladu s trendem doby, ovlivňuje životy nás ostatních, návštěvníků nebo personálu nevěstince. Průvodním jevem je bezohlednost a konání bez respektu. Ti kdo usilují o splnění myšlenek či přání zločinců, nerozlišují zda lidé jednají v dobrém úmyslu či nikoliv. Také o tom je náš příběh. Příběh Antonie Pařízkové, lehké holky s dobrým srdcem.

Osoby a obsazení:

Antonie Pařízková	Petra Konečná
Blažena Peterková	Miluše Poláčková
paní Diamantová	Jarmila Matysíková
hrabě von Kusak	Michal Vrána
komisař Flixner	Jiří Vrba
Josef Prokůpek	Lukáš Blaško
Eleonora Poulain – Lola	Pavlna Blašková
Helena Leiner – Heli	Dagmar Vránová
Tatiana Nikolajevna Kupská	Jitka Borovičková
skladatel Anděl	Jaroslav Lejnar
Ferdinand Vágner	Alois Skoupil
Cyril Niklas	Jan Dvořák

Režie	Jaroslav Lejnar
Asistent režie	Petra Konečná
Scéna	Jan Dvořák, Jaroslav Lejnar, Antonín Bartošík
Kostýmy	Veronika Hájková
Světla, zvuk	František Lička, Radim Janíček, Jan Vrána
Text sledují	Hana Svobodníková, Marie Janíčková,
Inspice a catering	Ivana Dvořáková

Autor hry

Ludvík Aškenazy na motivy povídky Egona Erwina Kische,
Nanebevstoupení Tonky Šibenice

Použitá hudba

- Fryderyk Chopin – Valčík č. 1 Es dur. Grande valse brillante, op. 18
- J. S. Bach – BWV 601 – Herr Christ, der ein'ge Gottes-Sohn
- Vladimír Vavilov/G. Caccini – Ave Maria

Grafika a tisk

Daniel Hamerník, dhMedia, s.r.o.

Autorská práva
Ludvíka Aškenazyho
zastupuje
Aura - Pont s.r.o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.